

Skovfogedembeder, hvoraf vi nu har sparet en betydelig Del, alle dem, vi har ment det forsvarligt at spare.

Det ærede Medlem siger, at man skal tænke paa de Konsekvenser, det kan faa, naar Tjenestemændene indenfor andre Ætater kan henvise til, at der er et større Antal Skovfogedembeder af 1ste Grad end af 2den Grad. Jeg vil henstille til det ærede Medlem og til Lønningsraadet, hvis der skulde fremkomme en saadan Henvisning, da at sige til de paagældende Tjenestemænd af Jernbaneanetaten, eller hvilken anden Ætat denne Henstilling maatte komme fra: Ja, men dette er noget ganske andet; medens vi, hvad f. Eks. Jernbaneanetaten angaar, ved Oprykning fra 2den til 1ste Klasse tager Hensyn til Anciennetet og Dygtighed, og hvad man nu ellers vil tage Hensyn til af rent personlige Egenskaber, er det tilsvarende Forhold i Statsskovdriften alene bestemt af den Virksomhed, der foregaar, jeg gentager: af Skovparternes Størrelse og Beliggenhed. Det vilde være heldigt, synes jeg, om Lønningsraadet, i Stedet for at følge Rubriceringssystemet og vende det imod Skovvæsenet, vilde forklare de Folk, der uden at kende til Sagen maatte have Lyst til en saadan Sammenligning: Her er Sagen en anden, det er alene Skovparternes Størrelse og Beliggenhed, der er afgørende. De paagældende kan dog ikke forlange, at vi skal hugge noget af Skovene eller flytte dem sammen, fordi vor Tjenestemandsløve nu en Gang er lavet, som den er.

**Kloppenborg-Skrumsager:** Det glæder mig gennem denne Debat at kunne fastslaa, at vi i Grunden alle sammen er enige. Fra alle Sider har der lydt Kritik over, at vi har faaet for mange Embedsmænd i Sønderjylland; vi Sønderjyder er selv klare over, at vi har faaet rigeligt, Ministeren har udtalt, at han har samme Opfattelse, og de forskellige Talere fra de andre Partier ligesaa. Dermed mener jeg, at der er konstateret Enighed i det væsentlige, og da det nu er foreslaaet, at Sagen skal gaa i Udvalg, maa vi jo dér arbejde den igennem. Jeg havde egentlig det Indtryk, at Sagen allerede var saa godt gennemarbejdet i Folketinget og saaledes belyst dér, at der ikke kunde gøres stort yderligere ved den, men nu faar vi jo se i Udvalget at udrede, hvorledes det hele hænger sammen, og det skulde da glæde mig, om vi kunde naa til et Resultat i Retning af en Indskrænkning af Embedsmændenes Antal og derigennem Bespareser.

**Veistrup:** Naar den højtærede Landbrugsminister hævdede, at det indenfor Jernbaneanetaten kun var Ancienneteten, det drejede sig om, saa ved jeg ikke, hvorvidt dette er rigtigt — det er vel nok i nogen Grad rigtigt —, men det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Minister for et Øjeblik siden sagde, at det samme var Tilfældet indenfor Skovvæsenet. Den højtærede Landbrugsminister brugte det Udtryk: at det var de ældste og bedste, der benyttedes til Skovfogder af 1ste Grad; saa bliver det dog i nogen Grad et Anciennetetssspørgsmaal.

Jeg kan ikke begribe, naar man har saa mange Skovdistrikter i Sønderjylland, at det saa skulde være nødvendigt at besætte Stillingerne med saa mange Skovfogder af 1ste Grad. Undertiden kan 2den Grads Skovfogder jo være dygtigere end 1ste Grads. Jeg anser det for givet, at det er et Anciennetetssspørgsmaal, hverken mere eller mindre. Derfor henstiller jeg, om det ikke var muligt at forflytte en af de Skovfogder, der nu har et 1ste Grads Embede, til det paagældende Distrikt og saa udnævne en ny Skovfoged af 2den Grad for dog at slaa ind paa den Vej, som jeg synes, man maa og skal ind paa indenfor Skovvæsenet, nemlig at faa det højeste Antal Pladser af 2den Grad og det laveste Antal af 1ste Grad. Det forekommer mig, at naar Lejligheden her byder sig dertil, skal man ikke lade den gaa ubenyttet hen.

**Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal):** Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde begribe, hvorfor der er saa mange Skovfogder af 1ste Grad. Jeg synes ikke, der saa er andet at gøre end at raade det ærede Medlem til at rejse ned og se paa Skovparterne. Det er dog Beliggenheden, der bestemmer, hvor mange der er af 1ste Grad og hvor mange af 2den Grad. Dette staar ikke i Strid med, at vi selvfølgelig, naar de unge Skovfogder gaar ind i Tjenesten, lader dem begynde i et Embede af 2den Grad og, naar de er veltjente, lader dem rykke op i et 1ste Grads Embede. Men det er ikke saaledes, at Forholdet mellem 1ste og 2den Grads Embeder bestemmes af, hvor mange Skovfogder der har høj Anciennetet, og hvor mange der har lav Anciennetet. Det er Virksomhederne eller Skovparterne, der bestemmer Forholdet. Jeg mener med al Respekt for Lønningsraadet og Tjenestemandsløven, at det vilde være at risikere for meget, hvis man vilde forlange, at vore Skovparter skal indrettes